

مقایسه کارآیی مسواک طبیعی (Salvadora Persica) با مسواکهای معمول در پیشگیری از پوسیدگی دندان

دکتر فاطمه عزالدینی اردکانی*

چکیده

مقدمه: علیرغم اینکه روز به روز وضعیت بهداشت دهان و دندان در جهان رو به بهبود است به عکس پوسیدگی دندان و بیماریهای لثه بیشتر می گردد. گیاه مسواک که اولین بار توسط حضرت محمد(ص) جهت تمیز کردن، استحکام و جلوگیری از پوسیدگی دندان توصیه شده بیش از ۱۴۰۰ سال است که در بسیاری از کشورها مورد مصرف می باشد و اثرات شگفت انگیزی از مسواک کشف شده که به طور فاحش در جلوگیری از پوسیدگی دندان و بیماریهای دهان مؤثر بوده است. با توجه به اینکه مراقبت از دندانها امری مهم و هر دو جنبه پیشگیری و درمان می تواند در سلامتی انسان کمک مؤثری کند لذا بر آن شدیم که اثر مسواک طبیعی را در پیشگیری از پوسیدگی بررسی و با مسواک مصنوعی و خمیردندان مقایسه کنیم.

روش بررسی: این مطالعه از نوع تحلیلی و به روش کارآزمایی بالینی (Clinical trial) بین دانش آموزان دبیرستانهای دخترانه و پسرانه شهر یزد در سال تحصیلی ۱۳۸۱-۱۳۸۰ انجام شد. ۱۲ دبیرستان به روش تصادفی خوشه ای انتخاب شدند تعداد ۳۸۰ دانش آموز سال دوم دبیرستان (۱۹۰ نفر گروه آزمایشی و ۱۹۰ نفر گروه کنترل) تمام دندانهای فرد مورد و شاهد بررسی و معاینه شده و تعداد دندانهای پوسیده پر شده کشیده شده در شروع مطالعه تعیین و در پرسشنامه مخصوص ثبت می شد شاخص DMFT و درجه پوسیدگی نیز تعیین می گردید. سپس به گروه آزمایش چوب مسواک و به هر دو گروه آموزشهای لازم داده شد. پس از یکسال معاینات تکرار و در پرسشنامه همان فرد ثبت می گردید و برای مقایسه از آزمونهای آنالیز واریانس یکطرفه χ^2 و Paired t-test و آنالیز دو متغیره استفاده شد.

نتایج: دفعات مسواک زدن و وضعیت دندانها در دو گروه، در ابتدای مطالعه تفاوتی نداشت. ($p=0/162$) در وضعیت دندانها از نظر تعداد دندانهای پر شده، پوسیده و کشیده شده (DMF) قبل از مطالعه در دو گروه آزمایش و شاهد تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p=0/147$). ولی پس از مطالعه DMF در گروه شاهد به طور معنی داری بیشتر از گروه آزمایش شده بود ($p=0/0001$). از طرفی تفاوت DMF قبل و بعد از مطالعه در هر دو گروه با Paired-t test آزمون گردید و در هر دو گروه DMF در طی یک سال افزایش داشت ($P=0/0001$). در گروه آزمایشی در طی یکسال $0/23$ و در گروه شاهد در همین مدت $2/24$ افزایش یافت که تقریباً ۱۰ برابر گروه آزمایشی می باشد. شیوع پوسیدگی دندان در گروه آزمایشی در ابتدای مطالعه بیشتر و پس از یکسال کمتر از گروه شاهد بود. شیوع پوسیدگی دندان در گروه شاهد قبل از مطالعه $0/79$ و بعد از مطالعه $1/38$ بوده است. شیوع پوسیدگی در گروه شاهد نسبت به آزمایشی 55% افزایش داشت و بروز پوسیدگی در گروه شاهد $9/14\%$ و در گروه آزمایشی $0/98\%$ به دست آمد. خطر بروز پوسیدگی هر دندان در گروه شاهد $9/35$ برابر گروه آزمایشی بود. نتیجه گیری: نظر به اینکه توجه به مسواک زدن و آموزش برای هر دو گروه یکسان بود همچنین بین وضعیت دندانها از نظر DMF تفاوت معنی داری وجود نداشت و علیرغم اینکه در شروع مطالعه شیوع پوسیدگی دندان در گروه آزمایش بیشتر از گروه شاهد بود اما شیوع پوسیدگی دندان در گروه سالوادورا پرسیکا کمتر از گروه شاهد بود. وجود تفاوت در DMF پس از مطالعه و کاهش پوسیدگی و کاهش پیشرفت پوسیدگی در گروه آزمایشی احتمالاً به دلیل تأثیر خواص ضد میکروبی چوب مسواک است که البته در مدت زمان طولانی تر و نمونه های بیشتر این احتمال دقیق تر بیان می شود. با توجه به اثر مسواک طبیعی و تأثیر آن روی پیشرفت پوسیدگی برای کشورهای در حال توسعه توصیه می شود و بهتر است مطالعات با تعداد نمونه های بیشتر در سطح دبستانها و دبیرستانها و مدت زمان طولانی تر انجام شود.

واژه های کلیدی: سالوادورا پرسیکا، مسواک، پوسیدگی